

Benløse kirke Gudstjenester

31. maj kl. 10, Pinsedag
Søren Legarth

1. juni kl. 10, 2. pinsedag
Fællesgudstjeneste, se dagspressen

7. juni kl. 10
Trinitatis

Søren Legarth

14. juni kl. 10

1. s. e. trin.

Søren Legarth

21. juni kl. 10

2. s. e. trin.

Majbritt Breinholt Christensen

28. juni kl. 10

3. s. e. trin.

Søren Legarth

5. juli kl. 10

4. s. e. trin.

Majbritt Breinholt Christensen

12. juli kl. 10

5. s. e. trin.

Majbritt Breinholt Christensen

19. juli kl. 10

6. s. e. trin.

Søren Legarth

26. juli kl. 10

7. s. e. trin.

Søren Legarth

2. aug. kl. 10

8. s. e. trin.

Søren Legarth

9. aug. kl. 10

9. s. e. trin.

Søren Legarth

16. aug. kl. 10

10. s. e. trin.

Majbritt Breinholt Christensen

23. aug. kl. 10

11. s. e. trin.

Majbritt Breinholt Christensen

30. aug. kl. 10

12. s. e. trin.

Majbritt Breinholt Christensen

6. sep. Kl. 10

13. s. e. trin.

Majbritt Breinholt Christensen

Udflugt for pensionisterne

På grund af coronakrisen blev udflugten den 28. maj aflyst og udsat til **TORS DAG den 24. september kl. 9.30.** Turen går til Orø og der er afgang fra parkeringspladsen ved Benløsecentret. Vi kører en smuk tur mod Holbæk havn, hvorfra vi sejler til Orø, der ligger midt i Holbæk fjord og Issefjorden. Vi har en lokal guide med på rundturen på øen. Vi spiser og får kaffe på Orø kro. Hjemturen går med trækfærgen over Hammer bakker. Tilmelding til Jonna Pedersen 93870217, der oplyser kontonummeret, hvor 350 kroner indbetales. Man køber selv drikkevarer.

Sangcaféens 10-års jubilæum

Refleksioner ved John Schou.

Foto: Herdis Petersen

I disse tider

Når jeg i disse tider går morgentur med min hund, kommer jeg forbi en lille park. Indenfor lågerne er der stier med små haver. Her kan man finde stentavler, der fortæller om mennesker, der har levet og virket i vort sogn

Men, for der er et men. Thi i parken er der to huse, som man tidligere kunne besøge og sammen med andre mennesker have dejlige stunder. Nu er nøglerne drejet om, og vi kan ikke længere gøre, hvad folk har gjort i århundrede, nemlig høre orgeltoner, salmesang eller lytte til præsten ord. Kirken står tom og venter på os.

Det samme gør den "Gamle Skole". Her har man gennem årtier modtaget lærdom og blevet forbedret på nogle af livets udfordringer.

I begge de to huse har sognets beboere fundet indsigt, trøst og glæde.

Jeg har haft den glæde, at komme i begge, huse både som almindelig kirkegænger og som medarbejder, og sammen med kirkens organist, har jeg haft den store glæde, at jeg mange gange har været med til at invitere til Sang-Café i den "Gamle skole".

I dag kan jeg kun besøge parken. De to huse står stadig med låste døre. Men når jeg på min morgenvandring med hunden kommer forbi, da kan det hænde, at tankerne bringer mig frem til en tid, hvor jeg - vi - ikke længere møder låste døre, men kan gå ind i de to huse og i kirken synge "Dejlig er jorden". Og i den "Gamle skole" glæde hinanden med "Det er godt at se dig" - Så jeg ser med forventning frem mod den dag, hvor vi atter vil kunne samles i de to huse, så vi sammen, igen kan høre "Det gode budskab".

John Outzen Schou

Årets konfirmander

5. september kl. 11
Marcus Lindskov Drost
Freya Egedal Lynge
Mathilde Øhlers Frederiksen
Clara Sørensen

6. september kl. 10.00
Maria Tveit Madsen
Lærke Hirschsprung Tind
Philip Flintholm
Tobias Kok Peitersen
Mads Tunggaard Olsen

6. september kl. 11.30
Nikita Sophia Rasmussen
Ida Marie Haagensen
Alberte Schantz
Alberte Nielsen
Frederik Barfod Nordbeck
Janick Pihl

13. september kl. 10.00
Johanna Kjær Hauge Staszak
Cecilie Tonsberg Dahl
Gustav de Fries Daugaard
Isabella Elise Olsen

Mathilde Oline Vind Hasseri
Frederik Møllevang Schøler Hansen
Gustav Meinert

13. september kl. 11.30
Isabella Teodora Gaardsvig Nielsen
Filuca Ambæk Nielsen
Julie Surland Storgaard Andersen
Lara Weise Schøndorff Olsen
Valdemar Christoffersen
Andreas Mølbak Hansen

20. september kl. 10
Lucas William Steffensen
Laura Berner Rømer
Emil Radmer
Cecilie Marie Jensen
Clara Marie Qwist

20. september kl. 11.30
Mia Gade
Katrine Klempárová Larsen
Sebastian Budal Jensen
Magnus Herman Frederiksen
Philip Dahl Alfast Nielsen
Isabella Rud Pallesen

Adresser og træffetider:

Sognepræst:
(Kirkebogsfører og
begravelsesmyndighed)
Søren Legarth
Præstevejen 26, Benløse
Tlf. 57 61 06 60
svl@km.dk
Træffes bedst

tirsdag til fredag kl. 12.00-13.00
Mandag fri

Sognepræst:
Majbritt B. Christensen
Den gamle Skole, Benløse
Tlf. 23 30 86 89
mbch@km.dk
Træffes bedst

tirsdag til fredag kl. 12.00-13.00
Mandag fri

Graver:
Gartnerformand
Ninett Gulddal
benloese@ringstedsogn.dk
Tlf. 57 61 11 61, tast 2,
mandag-fredag 10.00-13.00

Kirketjener:
Anne Mette Hansen
Kontor: Benløse By 45
Tlf. 20 56 51 89
benloesekirketjener@gmail.com

Organist:
Lone Svolgaard Jensen
Tlf. 24 23 19 75
lone.bk@mail.dk

Kirkesanger:
Karin Kjerumgaard

Henvendelser vedr. kirkegården:

Kirkeværge
Arne Bjerring
Diget 17
Tlf: 51 29 09 49
ebjerring@outlook.dk

Formand for menighedsrådet:
Inger Glerup
Thyrasvej 9, Tlf. 57 61 41 48
glerup.inger@gmail.com

Kasserer:
Jette Mørkedal
Dron. Margrethesvej 9, Ringsted
Tlf. 57 61 07 68

Se også www.benloesekirke.dk

Ansvarshavende red.:
Søren Legarth

*Sidste frist for indlevering af
stof til næste nummer af
kirkebladet er den 1. juli 2020
til Søren Legarth.*

Tryk: Jannerup A/S

Kirke hilsen

Nyt fra Benløse sogn

Håb og lys i Corona-krisen

I Danmark har vi de sidste mange år været forskånet for krige og større naturkatastrofer. Økonomisk har vi heller ikke manglet noget. Selvfølgelig har der været mindre bump hen ad vejen.

I en ellers tryk verden har corona-krisen på det sidste pludselig vendt op og ned på alt.

Danmark gik med et i stå, og alt var ændret. Skolerne måtte lukke, det samme med sports- og kulturinstitutioner, og i kirken kører vi på nødblus. Hoteller, virksomheder, erhvervsdrivende, store som små er truede; det samme gælder de finansielle markeder. Tingene hænger sammen. Fyringsrunder har været i gang, og vi aner ikke, hvad der venter. Går det skidt for den ene, så sætter det ringe i vandet, og det går skidt for os alle sammen.

Vi frygter de økonomiske konsekvenser, som krisen bringer med sig. Det er sagt, at vi skal tilbage til trediverne, hvis vi overhovedet skal sammenligne situationen med noget, vi kender.

I sig selv er det rystende, men for mange er det ikke kun økonomisk utryghed, der definerer os under corona-krisens rasen. Selv om vi i de senere år har oplevet kriser, for eksempel finanskrisen, så har vi i vores generation aldrig nogensinde direkte oplevet, at vores liv har været på spil.

Med corona-krisen er meget helt anderledes. Vi er oppe mod en ukendt fjende, som hverken politikere eller de klogeste og mest veluddannede indenfor sundhedsvæsenet har kunne stoppe. For at sige det lige ud, så handler corona-krisen om, at kan vi dø af sygdommen. Det er nyt, når hele menneskeheden med et kan blive skræmt på livet. Det værste er, at vi ikke ved, hvornår og hvor længe, det skal vare. Vi er oppe mod en fjende, der pludselig kan slå tilbage.

Des mere forventede vi har været, des værre bliver det, når virkeligheden går op for os, og vi opdager, at livet ikke er nogen selvfølge. Døden kan ramme

en af vore nærmeste eller os selv hurtigere, end vi aner. Bliver det under pinsler, eller hvad mon der sker? Det er ikke til at rumme.

Midt i en kaotisk verden giver kristendommen os et holdpunkt. Kristendommen handler om, at Jesus ikke holdt sig tilbage fra at gå ind i en verden, der både kan være uoverskuelig og farefuld. Han kom til os, og han har været over det hele. Han bevægede sig helt ud til det yderste. Men Gud var der hele tiden. Som Gud ikke slap Jesus, sådan slipper han heller ikke os.

Påskemorgen stod Jesus op af graven. Livet vandt over døden. Sagt med helt andre ord, så minder påskefortællingen os om, at der altid er en vej videre frem.

Corona-krisen kan ses som en barsk påmindelse til os om, at der er værdier, der rækker ud over alt andet. Det er gået op for os, at livet ikke er nogen selvfølge, og at det er værd at glæde sig over.

Vi har lært, at intet kommer af sig selv. Det er ingen selvfølge, at vi kan mødes med vore nærmeste eller med syge og gamle, der er anbragt på institutioner. Det er ingen selvfølge, at vi kan være sammen med dem, som vi holder af. Vi har lært, hvad social omgang betyder, også med dem, som måske ikke står os aller nærmest.

Når der er ting, vi ikke kan, så lærer vi at se værdien i det. Vi har lært, hvad det vil sige at kunne kramme et barnebarn, eller hvem det nu kunne være. Vi har lært, hvad det vil sige at holde af hinanden. Det er pludselig gået op for os, hvad nærhed og kærlighed betyder.

Forhåbentlig driver corona-krisen over, men vi glemmer den aldrig. På den hårde måde har vi lært, at livet ikke er nogen selvfølge.

Vi holder os til håbet om, at mørket ikke varer ved, men at solen på før eller siden atter bryder igennem. Da vil vi se livet i et nyt lys.

Søren Legarth

Juni - Juli - August • 59. årgang 2020

Kirkens dør står stadig åben

Vi savner at kunne samles i kirken som vi plejer. Måske var det ikke noget vi tænkte meget over inden coronaen ramte os, men der er mange ting, vi har opdaget, at vi hidtil har taget for givet. I kirken savner vi at kunne samles til gudstjeneste, konfirmation, bryllup og til at samle alle vi kender, når vi skal tage afsked med et elsket menneske. Men de bisættelser, der indtil videre er blevet afviklet, har jeg som præst oplevet som gode og meningsfulde. Jeg har en fornemmelse af, at der for alvor bliver plads til at tankerne kan vandre og minderne kan finde vej mellem tårerne.

2000 kirker

Kirken har ligget der længe. For 1000 år siden blev omkring 2000 kirker bygget og spredt ud over det danske landskab. Mange af dem ligger der endnu. Nogle på toppen af en bakke og andre på steder hvor man fra gammel tid har vidst, at der løber en hellig kilde.

Mange kirker er hvidkalkede med et tårn der rækker mod himlen. Klokkerne ringer solen op og ned og kalder til gudstjeneste om søndagen. Omkranset af kirkegården har kirken fundet sin egen plads og man får fornemmelsen af, at den har været der altid og at den altid vil være der.

Når jeg har besøg af skoleklasser eller underviser konfirmander taler vi tit om hvorfor de mon i sin tid byggede kirken. Hurtigt bliver vi enige om, at de byggede kirken for at have et sted at bede til Gud, døbe de små, konfirmere de unge, vie de forelskede og begrave de døde. For selvom mange rige mænd helt sikkert byggede kirker for at vise hvor magtfulde de var, så er det klart, at kirkerne blev bygget fordi mennesker har brug for den.

Et særligt rum

Kirkens rum er indrettet, så det stemmer sindet i retning af himlen. Høje hvalvinger, smuk kunst og anderledes akustik. Der er ingen tvivl om, at selve kirkens fysiske rum har en særlig indvirkning på os. Ofte bliver vi stille og begynder at hviske til hinanden når vi træder ind i kirken. Vi sætter os bagerst i kirken og tysser på børnene.

Det er et rum der maner til ro og eftertanke og mange mennesker taler om, at de oplever, at forlade kirken og føle en form for fred.

Det er dog også et rum, der kan præge os negativt. Jeg oplever det især opstå i forbindelse med et traumatisk dødsfald, så man næste

gang man går i kirken ikke kan slippe tanken om det forfærdelige, der var rammen sidste gang. På både godt og ondt er det er rum, der påvirker os.

Det føles særligt svært at undvære kirken når samfundet er i krise. For er det ikke sådan, at det lige netop er i denne situation vi for alvor havde brug for det særlige rum som kirken tilbyder? Et rum med højt til loftet og med plads til alle følelser. Følelser af tab, savn og håb. Det er her der er plads til hele mennesket og til vores liv som det udfolder sig mellem fødsel og død. Det liv som altså lige nu er mærket af coronakrisen.

Særlige anledninger

Det er et rum, der samler os i særlige anledninger når forskellige begivenheder i menneskers liv skal markeres. Det er særligt overgangsituationerne, der fortsat har en stor folkelig betydning. Altså de ritualer der markerer betydningsfulde forandringer i menneskers liv.

Det er de kirkelige handlinger, der stadig samler os og som markerer at et nyt liv er kommet til verden, at de unge bevæger sig mod et selvstændigt voksenliv og at to ved brylluppet bliver ét. Vi samles også i kirken når vi tager afsked med et menneske, der på godt og ondt, var en del af vores liv, men som vi nu skal leve uden.

Det er klart, at vi godt kan udskyde dåb, bryllup og konfirmation men der er også en grænse for hvor længe vi kan blive ved med det. Vi kan dog både afholde dåb og vielse men med maksimum 10 personer. Men det føles helt uvant, at vi ikke kan samle alle dem vi holder af når vi plejer at samles om en døbefont og til en bryllupsfest.

Bisættelser og begravelser

Bisættelser og begravelser bliver stadig afholdt men under andre betingelserne end sædvanligt. Det føles svært, at skulle begrænse antallet af pårørende der kan være med, men afskeden i kirken er en vigtig del af den proces det er at sørge og den er svær at udskyde.

I Benløse Kirke tager vi alle forholdsregler for, at det skal blive en tryk og smuk oplevelse at tage afsked. Ud over præsten deltager organisten og kirketjeneren og det er muligt for de pårørende at samle 10 mennesker til bisættelsen. Kirken er smukt pyntet med blomster og lys. Vi trykker salmeblade og stiller håndsprit frem. Vi sørger for, at fordele deltagerne på bænkene med god afstand imellem.

Foto: Herdis Petersen

Man kan vælge, at lade kisten stå, hvis ikke man er nok til at bære ud eller er nervøs for at komme for tæt på hinanden når kisten bæres ud til sidst. Men man kan også vælge at bære kisten ud som vanligt. Det foregår nogenlunde hurtigt og når de andre der følger kisten ud, holder afstand, er det ikke noget problem.

Benløse Kirke er en lille kirke og det sætter naturligvis sine begrænsninger. Men de bisættelser, der indtil videre er blevet afviklet, har jeg som præst oplevet som gode og meningsfulde. Det er klart, at det er et savn, at ikke alle man gerne ville have med, kan være med. Til gengæld oplever jeg, at der breder sig en helt særlig ro når vi samler os om kisten i kirken. Det er som om, at vi kommer tættere på hinanden og at afskeden får en særlig dybde. Jeg har en fornemmelse af, at der for alvor bliver plads til at tankerne kan vandre og minderne kan finde vej mellem tårerne.

Selvom vi gerne vil gøre sådan som vi altid har gjort og vi længes tilbage til tiden før vi blev ramt af pandemien, så har kirken ikke helt lukket. Livet fortsætter uantastet; børn fødes og mennesker dør. Selvom vi ikke kan samles til gudstjeneste om søndagen og konfirmationerne er udskudt, så er kirken stadig åben for mennesker. Ikke som vi plejer men stadig med plads til menneskelivet. Ja, og så er det måske vigtigt at få sagt, at vores forhold til Gud består uanset om kirken er åben eller lukket.

Majbritt Breinholt Christensen

Nyt fra menighedsrådet

Midt i en coronatid

Kirken er lukket, bortset de nødvendige kirkelige handlinger.

Hvem skulle dog have troet det? At et kirkesamfund ikke kan få mulighed for at samles i kirkens hus, og høre Guds ord?

Ingen beklager dette mere end menighedsrådet, men vi retter os selvfølgelig efter sundhedsmyndighedernes og regeringens tiltag.

En lillebitte virus, har sat verden i stå, sat lås på kirkedøren, og gudstjenester må menigheder landet over deltage i via skærme, opslag på facebook o.a.

Opfindsomheden er stor.

Hvornår kan vi komme til gudstjeneste igen spørger vi?

Kommer kirkerne med i den nye genåbningsplan?

Er kirkeministeren blevet så forskrækket over reaktionerne på hendes forslag om at åbne kirkerne i påsken, at kirkerne ikke længere står øverst på listen?

Foto: Herdis Petersen

Kun tiden kan vise det.

På gensyn, når dette bliver muligt.
Inger Glerup, formand

Menighedsrådsvalg 2020

I år er det 4 år siden der sidst var valg til Benløse Menighedsråd og derfor dette lille indlæg om det forestående valg, der foregår den 15. september.

Dette er en opfordring til sognets beboere. Har man interesse for det arbejde, der foregår omkring kirken - det være sig selve kirken, kirkegården, aktiviteter og ikke mindst for samarbejdet med det personale der er knyttet til kirken,

kan det være, det er en ide at overveje at stille op til valg i det kommende menighedsråd.

For at blive klogere på, hvad et menighedsråd er og hvilke arbejdsopgaver rådet skal varetage, bliver der holdt et offentligt **Orienteringsmøde på Den gamle Skole. Dato og klokkeslæt se dagspressen.**

Valgudvalget Arne Bjerring, Lillian Jonesen og Else Marie Schou

Kommende arrangementer

Sommerfest

MAN JAGER ET BÆST OG FANGER ET MENNESKE

Traditionen tro er der sommerfest i præstegården i Benløse. Det bliver i år den 26. juni klokken 18, hvor vi får besøg af Bent Isager-Nielsen.

Billetter af 50 kr. kan bestilles hos Søren Legarth tlf. 5761 06 60 senest den 16. juni og betales ved festen.

Om Bent Isager-Nielsen

Med en livslang og omfattende karriere som politiinspektør, efterforskningschef og tidligere drabschef i Politiets Rejsehold - kender den nu pensionerede Bent Isager-Nielsen sit fag til fingerspidserne. I sin tid inden for Politiet var han en garvet efterforskningsleder med talrige opklaringer af alvorlige for-

brydelser bag sig. Han har nærstuderet seriemordere og voldtægtsforbrydere, bl.a. hos FBI og Scotland Yard - for at forstå motiverne bag forbrydelserne. Bent Isager-Nielsen er i dag tilknyttet DR som TV-vært på flere programmer og generelt som ekspert i diverse sager om kriminalitet og efterforskningsproblemer. Han er desuden forfatter til flere bøger. Som foredragsholder er Bent Isager-Nielsen en medlevende fortæller om de dystre sider af vores samfund, og han har en unik evne til at perspektivere de mange sager og deres betydning, og selv om emnerne er alvorlige, formår han at bringe en befriende humor ind i foredraget.

Søren Legarth

Pastor Hansen er død

Benløse Kirkes tidligere sognepræst, er død, 95 år gammel.

I mere end et kvart århundrede var han sognepræst i Benløse og utallige er de dåb, konfirmationer og andre kirkelige handlinger han stod for gennem årene.

Pastor Hansen kom fra små kår i Vestjylland, hvor han voksede op på en gård, og hvor det dengang ikke var det naturligste at gennemgå en lang akademisk uddannelse.

Det gjorde pastor Hansen, og i dag ville vi vel kalde ham en mønsterbryder.

Pastor Hansen forlod sin præstegerning i Benløse i 92, blev boende i Benløse Sogn, og var som pensionist en trofast kirkegænger.

Hver søndag cyklede han til kirke og sad på sin plads nederst i kirken, og da stolen for nogle år siden stod tom ved kirkegang, var vi ikke i tvivl om, at der var meget vægtige grunde til at han ikke længere kom til kirke.

Da jeg kom i menighedsrådet for snart 12 år siden, fik både min mand og jeg hans store gæstfrihed at mærke, og mange er de timer vi har tilbragt sammen, med god mad og gode samtaler.

Pastor Hansen døde, mæt af dage, den 18. marts.

Æret være hans minde.

Inger Glerup

Kirkelig aktivitetskalender for Benløse sogn

Samtlige planlagte arrangementer er under forudsætning af, at myndighederne giver tilladelse til, at de kan afvikles.

11. juni kl. 19
Aftensang i kirken

17. juni kl. 10
Gudstjeneste på Vesterled

26. juni kl. 18
Sommerfest i præstegården

15. juli kl. 19
Aftensang i kirken

13. august kl. 19
Aftensang i kirken

Orienteringsmøde angående menighedsrådsvalg i Den gamle Skole
Dato og klokkeslæt se dagspressen

Kirkebil

Kørsel med kirkebil til Benløse kirkes gudstjenester og arrangementer

Hvis man ikke selv har mulighed for at komme til Benløse kirkes gudstjenester og øvrige arrangementer, annonceret af menighedsrådet, kan man ringe efter taxa senest dagen før på 57 67 35 35

Man giver selv besked til chaufføren vedr. hjemtransport.

Ordnningen gælder for borgere i Benløse sogn og i særlige tilfælde for borgere, der er flyttet til Ringsted og som har en særlig tilknytning til Benløse kirke.

Konfirmationer

På grund af coronakrisen har det været nødvendigt at udskyde forårets konfirmationer. De nye datoer fremgår af kirkebladet.

Da krisen kan ændre sig, må vi tage højde for eventuelle udmeldinger fra biskopperne vedrørende afholdelserne af konfirmationerne. Fra kirkens side vil vi gøre alt for, at konfirmationerne afvikles på bedst tænkelige måde.

Majbritt Breinholt Christensen og Søren Legarth